

МЕСЕЧЕН БЮЛЕТИН

24 февруари 2025 [★]

СВЕТИЛНИК

БЮЛЕТИН НА ЧИТАЛИЩЕ "ВАСИЛ ЛЕВСКИ 1945"- ГР. ВАРНА

Уважаеми читатели и приятели на нашето читалище,

С вълнение и
удовлетворение ви
представяме **втория брой**
на информационния
бюлетин „Светилник“ –
пространство, което
събира на едно място духа,
традициите и бъдещето на
нашата културна общност.
В него ще откриете не само
обзор на реализираните ни
инициативи и
предстоящите събития, но
и вдъхновяващи примери от
дейността на читалища в
България и по света.

Тази година е особено
значима за нас – **Народно
читалище „Васил Левски
1945“ – гр. Варна отбелязва
80 години от своето
създаване.** Годишнината е
повод да си припомним
нашата мисия – да
съхраняваме и развиваме
културата, знанието и
обществената
ангажираност.

Именно затова в този
брой сме подготвили и
специално интервю с
личност, оставила ярка
следа в културния живот в
България.

„Светилник“ е не просто
информационен бюлетин –
той е своеобразна сцена за
добрите примери,
постигнатите успехи и
споделените идеи.
Надяваме се, че
съдържанието му ще ви
бъде интересно и полезно
и че заедно ще продължим
да изграждаме живата
връзка между традициите
и съвременността.

Благодаря ви, че сте част
от нашето читалищно
семество! Нека заедно
пазим и развиваме
светлината на знанието и
културата.

С уважение,

Лиляна Барганска

Председател на НЧ „Васил
Левски 1945“ – гр. Варна

В настоящия бюлетин можете да видите:

Реализирани
събития

Предстоящи
събития

Акценти от
културния
календар

Новини и
актуални теми

Дейности и
инициативи на
читалищата в
България

Интервю

Предстоящи събития

01.03.2025

Първи март – символ на пролет и ново начало!

Читалище „**Васил Левски 1945**“ посреща Баба Марта с традиция, усмивки и пъстри мартеници!

На този ден си пожелаваме здраве, късмет и благополучие, а бяло-червената нишка ни напомня за силата на българските обичаи.

Очаквайте ни със специални изненади и празнични инициативи!

Нека мартениците донесат радост и пролетно вдъхновение на всички!

Честита Баба Марта!

03/03/2025

147 години от Освобождението на България

Читалище „Васил Левски 1945“ ще се включи в тържественото отбелязване на **147 години от Освобождението на България** от османско иго.

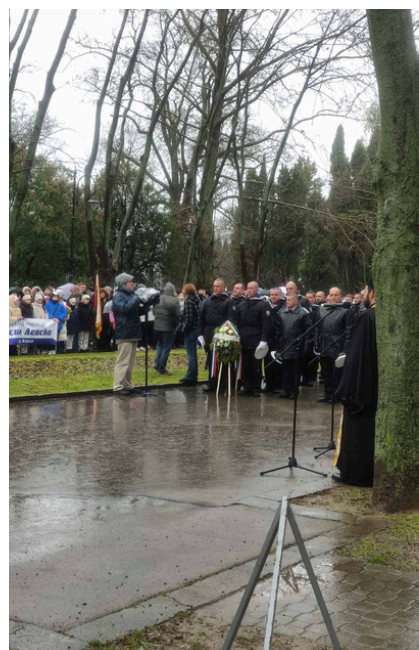
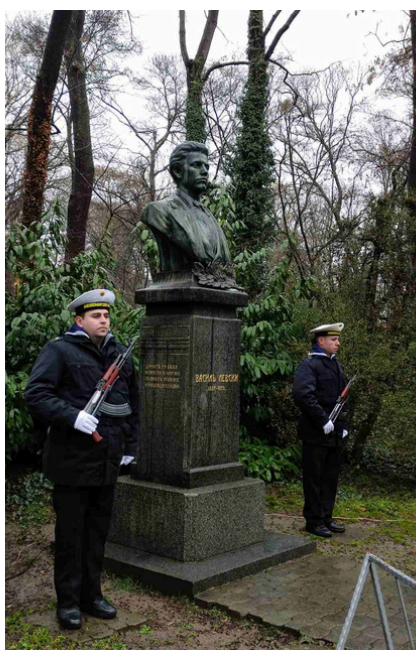
Програмата, организирана от Община Варна, включва редица събития, които ще почетат паметта на загиналите за свободата: Литургия в Катедралния храм, Тържествено честване на площад „Св. Св. Кирил и Методий“, Поклонение в Морската градина, Тържествена заря на площад „Антон Новак“

Съорганизатори са Военноморските сили и Варненската митрополия.

Варна почете 152-годишнината от гибелта на Васил Левски

На **18 февруари 2025 г.** пред паметника на **Васил Левски** в Морската градина се проведе общоградско поклонение по повод 152-та годишнина от гибелта на Апостола на свободата. Въпреки студеното февруарско време и снега, стотици варненци от различни възрасти се събраха, за да сведат глава в знак на почит към великия български революционер.

Почит отдадоха официални лица и институции

В поклонението се включиха председателят на Общинския съвет - Христо Димитров и общински съветници. Сред официалните лица бяха областният управител проф. Андрияна Андреева, кметът на Варна Благомир Коцев, командирът на Военноморските сили контраадмирал Кирил Михайлов, народни представители, районни кметове и представители на различни институции.

Тържествена церемония в памет на Апостола

Събитието започна със заупокойна молитва, отслужена от Негово Високопреосвещенство Варненския и Великопреславски митрополит Йоан. Присъстващите запазиха минута мълчание в знак на уважение към саможертвата на Левски. След това венци и цветя бяха поднесени от Областна администрация, Община Варна, Общинския съвет, Военноморските сили, Областната дирекция на МВР, Читалище „Васил Левски 1945“- гр. Варна, обществени организации, учебни заведения и политически партии.

Церемонията завърши с тържествен марш на представителни части на Военноморските сили, които отдадоха чест на героя на българската свобода.

Поклонение и в квартал Левски

По инициатива на Народно читалище "Васил Левски 1945" – Варна, цветя и венци бяха поднесени и пред паметната плоча на Апостола в квартал Левски. Възпоменателното събитие събра жители на квартала и представители на читалището, които си спомниха за делото на великия българин.

Читателски клуб „Междуредия“ отвори врати!

С вълнение съобщаваме, че на 15 февруари 2025 г. от 15:00 ч. в Читалище „Васил Левски 1945“ официално бе открит нашият нов читателски клуб – „Междуредия“. Първата среща събра над 20 любители на литературата, които заедно с гост-лекторите Емилия Бойчева – психолог, и Борислав Аврамов- отоварящ за работата с млади хора при Варненска и Великопреславска митрополия проведоха задълбочена дискусия върху класиката Малкият принц на Антоан дьо Сент-Екзюпери. Разговорът обхвана психологическите, духовните и философските аспекти на произведението, а участниците споделиха своите интерпретации и впечатления. Срещата продължи повече от два часа, в атмосфера на вдъхновение и споделена любов към книгите.

Организатор на клуба е **Ина Костадинова**, която създаде топла и уютна обстановка за участниците, допринасяйки за непринудената атмосфера и вдъхновяващите разговори.

Какво представлява „Междуредия“?

🗨 Междуредия е пространство за тези, които обичат да четат, да обсъждат литература и да намират съмишленици.

📖 Предлага вълнуващи срещи, дискусии и нови литературни открития.

💛 Създава приятелска среда, в която думите свързват хората.

🎪 Организира специални събития, срещи с автори и тематични вечери.

Кой може да се присъедини?

Клубът е отворен за всички – както за страстни читатели, така и за тези, които искат да навлязат по-дълбоко в света на литературата. Независимо дали сте запален книголюб или тепърва откривате удоволствието от четенето, ще намерите своето място в Междуредия.

Кога и къде се събираме?

Срещите ще се провеждат веднъж месечно в уютната атмосфера на Читалище „Васил Левски 1945“ – гр. Варна, ул. Лоза 3.

Как да се включите?

За повече информация и записване се свържете с нас на

☎ 0899/921527.

✨ Присъединете се към Междуредия и открийте магията на литературата заедно с нас! 📖

ИНТЕРВЮ с Елица Виденова

Елица Виденова е магистър по масови комуникации и журналистика, журналист с над 30-годишен опит и автор на 7 поетични книги: „Луда вода“ (1993); „Бродница“ (1997); „Олтар за Юди“ (2000); „Котва за връщане“ (2004); „Небе на кредит“ („Български писател“, 2009); „Яж ябълки и си мълчи“ („Български писател“, 2013), „Хляб за утре“ (ИК „Хермес“, 2018). Има десетки публикации в регионалния и централния печат, сред които сп. „Родна реч“, в. „Пулс“, в. „Студентска трибуна“, алманах „Янтра“, сп. „Пламък“, сп. „Везни“, в. „Български писател“, в. „Арт форум“, алманах „Света гора“, сп. „Знаци“, сп. „Съвременник“, сп. „Световете“, в. „Словото днес“ и др. Печелила е редица награди от регионални и национални конкурси за поезия, сред които Националният конкурс за млади поетеси на името на Дора Габе през 1996 г. Книгата ѝ „Бродница“ е отличена с голямата награда за поезия на името на Владимир Башев за 1998 г., а „Яж ябълки и си мълчи“ получи престижната награда „Варна“ за литература – 2013 г., присъждана от Община Варна за ярки постижения в областта на културата. Членува в Съюза на българските журналисти и Съюза на българските писатели.

Как започна Вашето пътуване в професионалната Ви дейност и какво Ви мотивира да изберете тази област?

Същинското ми пътуване в професията на журналист започна през юни на далечната 1993 г. след конкурс за репортери и водещи във варненския Регионален телевизионен център на единствената по това време у нас телевизия – БНТ. Конкурсът беше обявен, за да се попълни екипът на първата в страната регионална телевизионна програма „Море“, чието излъчване започна на 2 май същата година с благословията на тогавашния генерален директор Хачо Бояджиев. Явиха се над сто кандидати, журито ни отсяваше в три конкурсни кръга почти цял ден и накрая останахме десетина, на които предложиха пробен период за обучение. Е, аз „оцелях“ след строгата преценка на продуцента Стефан Янев, редактора Димитър Вълчев, главния оператор Денолюб Николов, режисьора Климент Славов и след като няколко месеца „чиракувах“ като репортер и редактор, се случи първият ми ефир като водеща на програма „Море“. Последваха включването ми от Варна за сутрешния блок на БНТ „Добър ден, България“ в националния ефир, а едновременно с това работа като репортер и редактор, за да стигна до ръководител на направление „Новини“ и директор на РТВЦ – Варна. Над 30-годишният ми журналистически „портфейл“ съдържа още работа в телевизия М SAT като отговорен редактор на „Новини и актуални предавания“; водещ на сутрешен блок; водещ на коментарното предаване „Още по темата“; автор и водещ на магазинното предаване „Море за всички“; автор и водещ на предаването за изкуство и култура „КулоарТно“; две години главен редактор и управител на ТВ „Черно море“ – Варна; две години заместник-главен редактор на БНР – Радио Варна, автор и водещ на предаването за изкуство и култура „Петият сезон“, а в периода 2010 – 2016 г. – директор на Радио Варна. От лятото на 2017 г. смених посоката и с журналистиката сме в мирно съжителство, но аз застанах от страната на ПР-ите – работя като експерт „Връзки с обществеността“ в Икономически университет – Варна.

А какво ме мотивира да избира този път?! Желанието ми да сбъдна една детска мечта и впоследствие – упоритостта ми на Телец, която ми помогна да не се отказвам.

Кои бяха най-големите предизвикателства, с които се сблъскахте в професията си?

О, от гледна точка на съвременните технологии и скоростта, с която те се развиват, както и неизброимите комуникационни и информационни канали, предизвикателствата пред нас бяха много. Ако щете само заради това, че ние работехме в аналогова ефирна телевизия, сами сипишихме сценариите на пишеща машина „Марица“ под индиго, нямахме аутоку и слушалки, в които редакторите да диктуват въпроси. И интернет го нямаше даже – в България, а информация събирахме на терен, в предварителни разговори със събеседниците, на мястото на събитието или в библиотеката. Прибавям ежедневната конкуренция на ерудирани колеги при наличието само на една телевизия с две програми – Канал 1 и Ефир 2, както и безкомпромисните професионални стандарти и критерии за допускане до ефир. Голямо предизвикателство си беше и ранното ставане в 4.30 ч. всеки делничен ден, за да тръгнеш на работа, да си в студиото час преди ефир и в 7.00 ч. да се усмихваш бодро от екрана... И сега ще използвам случая, за да разкажа нещо за онова време, когато според дъщеря ми „мама работеше в телевизора“. Беше есента на 1994 г. и една сутрин звънна телефонът в редакцията, а отреща чух: „Еличке, дядо ти Велико се обажда. Абе, ти имаш ли 20 години, че тук се зароди спор?“... Много се смяхме тогава с Величко Скорчев, защото неочаквано влязох в неговия екип от Варна за сутрешния блок „Добър ден, България“ по тогавашната БНТ, а не бяхме се виждали на живо... Аз бях редактор(още на граждански договор в изпитателен срок) на предаването от РТВЦ – Варна и общувахме само по телефон и... телекс. Факсът беше лукс! Тогава имаше строги правила и нещатни водещи нямаше как да се появят в национален ефир, а аз един ден съм му „цъфнала“ на екрана от Варна внезапно и без предупреждение, докато той е изнесъл предаването в Стара Загора за цяла седмица. „Добър ден, България“ гостуваше на областните градове и с него беше Кремена Цветкова – титулярната водеща от Варна, а аз – като неин редактор, спешно трябваше да я заместя в ефир. „Прегълътнал“ той първия ден и продължил да „прегълща“ ефирите от Варна до края на седмицата. Върнали се в София, обсъждали на „летучка“ предаването и той се хванал на бас, че съм „хлапе – заради визията и гласа“, но казал: „Това момиче има потенциал и ще си е наше.“... Затова звъннал – да ми го каже. А след този телефонен разговор аз полетях! Защото бях сред избраните от Величко Скорчев. Имах шанс да работя това, което обичам. Имах доверието му, а това по онова време си беше джакпот. Бяха най-красивите ми години в телевизията! Той беше сред най-харизматичните ми учители по телевизия иза това как едно екранно познато лице, каквото имаш късмета да бъда тогава, трябва да носи живота си в ежедневието: как да съм слънчева, когато непознати хора ме спират на улицата и ми се доверяват, сякаш току-що са пили кафето си с мен, събуждайки се; как да могат точно с мен да споделят най-съкровените си проблеми и да смятат, че точно нашето предаване ще ги разреши...; как да приема с радост първите кокичета от градината на обречен с хемодиализа човек, чийто живот се крепи на надеждата от моя репортаж, а аз не трябва да се разплача пред него, защото съм надеждата му да живее...; как трябва на всяка цена да се усмихвам, казвайки „Добър ден, България!“, макар да знам, че в този момент 7-месечната ми дъщеря плаче за мен, защото нейната майка всяка сутрин „работи в телевизора“, но... усмивката на мама ще усмихне хиляди хора от екрана...и някой ден тя ще го разбере...Между другото, че „това момиче има потенциал“ Величко Скорчев определено го беше провидял, защото аз изкачих професионалната йерархия (без даже да се стремя към това на всяка цена) там, където той предсказа развитието ми – до възможния й връх... А репликата, с която събуждах някога уважаемите зрители на БНТ – „Където и да сте в България, добър ден от Варна!“, ще си остане най-романтичната част от екранното ми битие.

Има ли момент или проект, с който се гордеете най-много?

Предвид няколкото професионални десетилетия зад мен и моментите, и проектите станаха много, та ми е трудно да ги степенувам, но ще спомена някои като предаването за изкуство и култура „Кулоартно“ по някогашната телевизия MSAT, което ми донесе 6 журналистически награди и отличието журналист на годината в областта на културните предавания от Международния фестивал на журналистиката в Киев през 2003 г. Нескромно ще е аз сама да оценявам книгите си, но мога да кажа коя от тях харесвам най-много като книжен продукт – „Яж ябълки и си мълчи“, изящно илюстрирана от Елена Стоева. Тя ми е скъпа и защото спечели награда „Варна“ за литература през 2013 г. в конкуренция с 9-ма други достойни автори. Извън това съм удовлетворена от резултата и отзвука за проекта „Чуваш ли театъра?“, с който преди години възстановихме радиотеатъра в Радио Варна, където той се е родил, като приобщихме и младежката аудитория, давайки възможност за изява на творци и млади актьори от Варна. Много ми е скъпа и Програмата за извънстудийни събития в подкрепа на талантиливи деца и младежи „Криле за начало“, която няколко години реализирахме в арт салоните на Радио Варна.

Какво Ви вдъхновява в ежедневната Ви работа?

Вдъхновява ме може би това, че винаги съм обичала работата си или за 33 години трудов стаж винаги съм намирала начин да работя това, което обичам. Ако трябва да перифразирам, с риск да използвам клише, ще цитирам фразата, която се приписва на Конфуций: „Ако обичаш това, което правиш, няма да имаш нито един работен ден в живота си!“.

Кой е човекът или събитието, което Ви е оказало най-голямо влияние в професионален план?

Всеки от нас има учители в живота си, които са били компас по пътя му, задавали са посоката, били са авторитет, пример или недостижима кота. Вече споменах един от моите – Величко Скорчев. Малцина от тези учители, обаче, са допускали учениците си до своя личен свят по начин, който хем скъсява дистанцията, хем запазва достойнството на авторитета на достолепно разстояние. За мен Любинка Нягулова – Люси, беше един от тях. Нашата история започна в последното десетилетие на миналия век, когато БНТ беше единствената телевизия в държавата и стандартите ѝ изискваха всеки водещ, който се появява в кадър, да владее правоговора на съвременния български книжовен език, което ще рече да бъде обучен от Любинка Нягулова. Бях сред късметлиите тогава – сега го оценявам още по-високо, защото... Мога да разказвам много, но ще използвам възможността да ѝ благодаря и за това, че когато след години я поканих да води курс по правоговор за журналистите в БНР – Радио Варна, хукна от София и всеотдайно го направи, както само тя можеше. Благодарна съм ѝ, че ми показа как мечтата на едно малко момиче може да се сбъдне – да се докосне толкова близо до своя кумир в професията, която е избрало, и кумирът му да го приеме за свой ученик и продължение... А да имам учители по телевизия и като колосите Бригита Чолакова и Хачо Бояджиев за мен и моето поколение телевизионни журналисти беше огромна привилегия.

Какво послание бихте отправили към хората, които искат да следват стъпките Ви?

Да имат моя късмет да обичат работата си. Може да изглежда прекалено общо и трафаретно, но според мен това е най-важното условие. Наскоро прочетох едно определение, което ми се струва подходящо да цитирам: „Да обичаш работата е като да белиш лук. Винаги ще има повече слоеве за откриване и изследване. Когато мразиш работата си, е като беленето на друг лук, но това, което намиращ, е много сълзи или съжаление.“. Моето послание е: Изберете да обичате!

Какво според Вас е най-важно за постигането на успех?

Ех, ако знаех отговора на този въпрос! Търсейки го обаче, според мен първо трябва да си изясним какво съдържание влагаме лично ние в определението за успех – не по принцип, а лично ние. Защото за едни успехът може да е да спечелят милиони, за други – да си построят дом, за трети – да напишат бестселър, за четвърти – да намерят споделена любов. Мисля, че един от ключовете към успеха е да изградим хармонична връзка между това, което правим, и това, което обичаме.

Как се справяте с трудностите и провалите, и какви уроци извличате от тях?

Ами, аз съм нещо като женската версия на барон Мюнхаузен – хващам се за косата и се измъквам сама... Минавайки през трудности и провали, дръзката и непокорна Елица вече е поопитомена, крилето ѝ се поопърлиха, в небето ѝ се появиха и тъмни облаци, но продължава да вярва, че не негативизмът и омразата, а позитивизмът и любовта са движещите сили на живота ни. Все по-често се вирам в красотата и все по-рядко опитвам да „поправам грешките“ в изречението, защото „човекът е дълго изречение, написано с много любов и вдъхновение, ала пълно с правописни грешки“, както казва Йордан Радичков.

Как виждате бъдещето на читалищата и какви промени очаквате в близко бъдеще?

Аз съм от поколение с детство без интернет... Когато бях в началния курс, библиотекарката в читалището леля Дефора един ден ми каза, че вече няма книги за мен, защото съм изчала всички от лавицата, отредена за възрастта ми. Взимах ги от читалищната библиотека, когато ме отглеждаха баба и дядо на село. Влизах там тихо, на пръсти, като в някакво тайнство, където ме чакаха Ян Бибиан, Лукчо, Пипи Дългото чорапче, Мечо Пух, Алиса, а понякога шураците Макс и Мориц... Казвам това, за да подчертая колко рано е започнало моето другаруване с читалището и колко важно беше то. Да, времената днес са други, но аз продължавам да общувам и да работя с много отдадени ентузиаста, които са се обrekli на читалищната кауза. Продължавам да вярвам, че и днес читалищата са едни от оазисите, в които все още извира живата вода на българската културна идентичност. Те заслужават да получат достойно финансиране, за да могат не просто да оцеляват, а да изпълват със съдържание смислените си дейности и проекти.

Какво правите извън работата, за да поддържате баланс в живота си?

Когато имам нужда да се балансирам, да избягам от прозата на делника или да се преселя в паралелна реалност, търся и намирам равновесие в поезията. В този смисъл съм абсолютно съгласна с моята приятелка поетесата Камелия Кондова, според която писането е освобождаване от напрежението, то е „вид шизофрения“ и се явява като спасителна акция. Да, аз се спасявам в поезията, а ако с римуваните си откровения успея да спася и нечий друга душа, освен своята, значи се е случило споделяне. Ако с написаното мога да прогоня нечий мрак, ако помогна на някого да се обясни в любов с моите думи или да се утеши след несподелени чувства – чудесно! Важното е написаното да е искрено и да влезе в душата на този, който е посегнал да го прочете. Освен да пиша, обичам и да чета. Всяка прочетена книга учи на нещо, защото „отваря прозорец“ към непознати пространства, различни гледни точки или писателско можење, а това неминуемо може да вдъхнови или да промени човека. Но ако трябва да подчертая мястото на литературата в собствения ми живот, ще се върна към „Малкият принц“ на Екзюпери. Той ме промени и продължава да ме променя с „рецепта“ за равновесие в режим на „небесно притегляне“, разкри ми тайните на „опитомяването“ и ме държи будна да гледам под повърхността на нещата. Балансират ме и срещите с красотата на различните изкуства – музика, театър, изобразително изкуство, както и опознаването на други култури, държави, природа, докато пътувам.

Ако можете да дадете един съвет на младото си аз, какъв би бил той?

„Елице, не забравяй – иглите ти са дребни, обаче остри, а зеленото е прикритие за иначе здрави кости!“

Какво бихте искали да знаят хората за Вас, което рядко имате възможност да споделите?

Хм..., като се има предвид това, че почти целият ми съзнателен живот е бил на показ, не знам дали е останало нещо скрито, но все пак. Ще кажа, че малцина от най-близките ми хора знаят, че съм изключително емоционална. И сълзата, и усмивката ми винаги са готови да се появят. Не се притеснявам да ги показвам, защото съм искрен и открит човек, макар да съзнавам, че понякога заради това изглеждам уязвима... Бързо ме разстройват предателството и несправедливостта – във всичките им проявления. Но... не се научих да не приютявам някои Юди отново и отново. И така – като един непоправим Телец, вероятно ще си търпя да ме целуват...

Ако трябва да опишете философията си с едно изречение, какво би било то?

Нямам тежък юмрук – имам само
шепа извор за прежаднял,
нямам сила – половина съм,
без която никой мъж не е цял.

Какво е посланието Ви към читателите на нашия бюлетин

Често чувам репликата „Нищо не се случва в този град“ и не я разбирам. Какво точно очакваме да се случи и кой да ни го „случи“?! Не липсват нито места за срещи с културата и изкуството, нито културни събития, нито библиотеки, нито книжарници. Но тези места се оживяват с хората, които имат нужда да ги посещават. Не можем да обвиняваме децата и младежите, че не четат книги, не стъпват в театър или на концерт, ако ние самите – техните родители, не сме го правили и това не е тяхната естествена среда, не им е необходимост. От нито една институция не зависи този личен пример в семейството. Моето дете чете книги. То общува с приятели, които също четат. Ако аз имам нужда да се срещна със себеподобни, намирам и време, и място да го направя. Самият факт, че този „Светилник“ вече е запален, означава, че има хора, които са намерили време и смисъл в него. Нека да свети дълго и да огрява все повече читатели, съмишленици и приятели на читалищното дело.

ЧИТАЛИЩАТА ГОВОРЯТ – ВРЕМЕ Е ПОЛИТИЦИТЕ ДА ОТГОВОРЯТ!

**НАД 400 ЧИТАЛИЩА ОТ ЦЯЛА БЪЛГАРИЯ
ИЗПРАТИХА ОТВОРЕНО ПИСМО ДО
ИНСТИТУЦИИТЕ И ПОЛИТИЦИТЕ С
ПРИЗИВ ЗА ОСИГУРЯВАНЕ НА
УСТОЙЧИВО ФИНАНСИРАНЕ**

#ЧиталищатаИматЗначение

**Повече информация за инициативата:
Фейсбук група „Будни читалища“**

СПОДЕЛИ И ТИ!

Снимка: Божидар Чоторов/<https://place.bg>

Читалищната общност се обединява в призив за по-голяма държавна подкрепа

Повече от 400 читалища в България отправиха призив за по-ефективна държавна политика спрямо културните средища, като изпратиха Отворено писмо до Министъра на културата, Комисията по културата и медиите и Комисията по бюджет и финанси в Народното събрание. В него читалищните дейци изразяват сериозни притеснения относно резултатите от конкурсната сесия на Програма „Читалища“, публикувани през декември 2024 г.

Според тях програмата е от решаващо значение за модернизацията на читалищата, внедряването на иновации и реализирането на културни и образователни инициативи. Въпреки значителния интерес – подадени са 1423 проекта, одобрени за финансиране са едва 81, което представлява под 6% от всички кандидатури. Това поражда съмнения относно ефективността на програмата и нейната способност да отговори на реалните нужди на сектора.

В Отвореното писмо читалищните дейци подчертават:

„Програма „Читалища“ на Министерство на културата е от ключово значение за запазването и развитието на народните читалища в България – институции, които играят съществена роля за поддържането на духовността, културната идентичност и образованието на местните общности.“

„Въпреки значителния интерес, само 81 проекта са одобрени за финансиране, което представлява под 6% от всички подадени кандидатури. Този дисбаланс е индикатор за недостиг на средства по програмата и за това, че значителна част от потенциално стойностни проекти остават нереализирани.“

В писмото се посочват основни проблеми:

Недостатъчно финансиране, което ограничава възможностите за развитие на читалищата;

Липса на прозрачност при оценката на проектите и критериите за класиране;

Ограничено обществено обсъждане на процедурите и параметрите на програмата.

В тази връзка читалищата предлагат следните мерки:

- ✓ Увеличаване на бюджета по Програма „Читалища“;
- ✓ Ясни и обосновани критерии за оценка на проектите;
- ✓ Провеждане на обществено обсъждане преди следващи конкурсни сесии.

„Настояваме за конструктивен диалог с институциите, който да гарантира адекватна подкрепа за читалищата като центрове на културата и образованието. Тези институции играят ключова роля в обществото и се нуждаят от устойчива политика за развитие.“

Можете да подкрепите инициативата, като подпишете петицията на следния линк:

<https://www.peticiq.com/programachitalishta>

ШКОЛИ И СЪСТАВИ

КЪМ ЧИТАЛИЩЕ "ВАСИЛ ЛЕВСКИ 1945" – ГР. ВАРНА

Школа за Народно
Пеене

Вокална формация
"Морски гласчета"

Детска школа по
модерен балет и
hula dance

Школа по поп, рок
и джаз пеене и бас
китара

Детска школа по
народни танци

Формация за
български
фолклор „Величка
Трушева“

Танцов Спортен
Клуб „Черно Море“

Танцов ансамбъл
„Георги Велев“

BARGANSKA
AND PARTNERS

www.barganska.com

Настоящият брой на бюлетин „Светилник“ се издава с подкрепата на Сдружение „Барганска и партньори“.

Благодарим за доверието и сътрудничеството, което ни помага да осветим пътя на знанието и културата за нашата общност!

ШКОЛИ И СЪСТАВИ

КЪМ ЧИТАЛИЩЕ "ВАСИЛ ЛЕВСКИ 1945" – ГР. ВАРНА

Народен оркестър
и народен хор

Танцов клуб за
ветерани

Школа по рисуване

Школа по тамбура

Школа по Тъкачество

Школа по Керамика

Присъединете се към проекта „Книга за Книга: Вземи, остави, сподели“!

Народно читалище „Васил Левски 1945“ – гр. Варна ви кани да станете част от вдъхновяваща инициатива, която обединява любителите на четенето и създава общност на споделени интереси.

Проектът „Книга за Книга: Вземи, остави, сподели“ предоставя възможност за безплатен обмен на книги – лесен и забавен начин да откриете нови заглавия, докато дарявате нов живот на прочетените си книги.

Как работи проекта?

- Вземете книга, която ви вдъхновява.
- Оставете книга, която вече не ви е необходима.
- Споделете магията на четенето с други хора!

Нашата мисия:

Да направим книгите достъпни за всеки, като същевременно насърчаваме устойчивост чрез повторна употреба на литературата.

Станете част от общността, която вярва, че книгите носят повече от истории – те свързват хората и разширяват хоризонти.

Къде да ни намерите?

📍 Зоната за споделяне на книги се намира в Читалище „Васил Левски 1945“ – гр. Варна на адрес: гр. Варна, ул. Лоза 3.

Присъединете се днес!

Нека заедно направим четенето достъпно за всички и вдъхновим повече хора да се потопят в света на книгите.

Подари книга, подари свят – Подари читателска карта!

Тази година библиотеката към НЧ „Васил Левски 1945“ – гр. Варна стартира нова и иновативна инициатива – **читателски карти**, които носят вдъхновение, мъдрост и достъп до безброй истории!

Търсите уникален подарък?

Читателската карта е идеалният избор за всеки, който обича да чете и да се развива.

С нея подарявате:

- Приятни мигове на четене и учене.
- Достъп до специализирана литература и редки издания.
- Участие в литературни срещи и културни събития, организирани от библиотеката.

Защо да изберете читателска карта?

- ✓ Тя е подарък, който вдъхновява и носи радост цяла година.
- ✓ Символ е на грижа към културата и образованието.
- ✓ Подходяща е за хора от всички възрасти – от деца и ученици до възрастни професионалисти.

Как да подарите читателска карта?

Посетете библиотеката или се свържете с нас, за да получите картата си още днес!

📍 Адрес: гр. Варна, бул. „8-ми Приморски полк“ 137, вх. Г
☎ Телефон: 0700 4 000 3
🌐 chitalishtelevski.bg

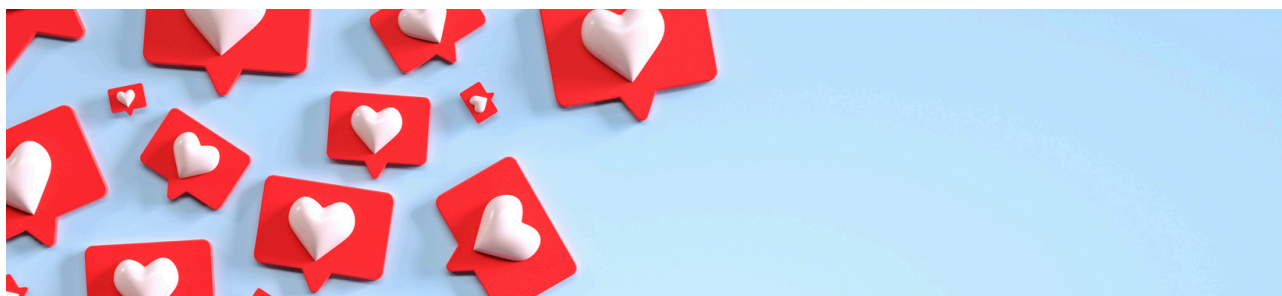
**Подари книга, подари свят.
Подари читателска карта!**

Подкрепете Читалище „Васил Левски 1945“ – Варна

Как можете да ни подкрепите?

- ✓ **Станете наш спонсор:** Помогнете за развитието на културни и образователни проекти, които обогатяват местната общност. Вашата подкрепа ще бъде ключова за успеха на инициативите ни.
- ✓ **Бъдете наш партньор при реализация на проекти:** Обединявайки усилия, можем да създадем вдъхновяващи събития, програми и кампании, които оставят трайна следа в обществото.
- ✓ **Присъединете се като медиа партньор:** Помогнете ни да популяризираме мисията на читалището и да вдъхновим повече хора чрез силата на Вашите медии.

Бъдете част от нашата онлайн общност!

Последвайте Читалище „Васил Левски 1945“ в **социалните мрежи** и останете свързани с нас навсякъде и по всяко време!

- ✓ **Facebook:** Научавайте първи за нашите събития, инициативи и новини!
- ✓ **Instagram:** Вдъхновявайте се с красиви моменти и споделени истории от читалището.
- ✓ **Viber:** Получавайте директно на телефона си актуална информация за предстоящи дейности и специални проекти.

👉 **Последвайте ни днес!**

НАРОДНО ЧИТАЛИЩЕ
ВАСИЛ ЛЕВСКИ 1945
ГР. ВАРНА

СКЪПИ ЧИТАТЕЛИ,

БЛАГОДАРИМ ВИ, ЧЕ СТАНАХТЕ ЧАСТ ОТ ВТОРИЯ БРОЙ НА НАШИЯ БЮЛЕТИН „СВЕТИЛНИК“! НАДЯВАМЕ СЕ, ЧЕ МАТЕРИАЛИТЕ СА ВИ ВДЪХНОВИЛИ И СА ВИ ПРЕДОСТАВИЛИ ПОЛЕЗНА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ДЕЙНОСТТА НА НАРОДНО ЧИТАЛИЩЕ „ВАСИЛ ЛЕВСКИ 1945 Г.“ – ГР. ВАРНА.

ОЧАКВАЙТЕ СЛЕДВАЩИЯ НИ БРОЙ, В КОЙТО ЩЕ ВИ РАЗКАЖЕМ ЗА ПРЕДСТОЯЩИТЕ СЪБИТИЯ, ИНИЦИАТИВИ И ВАЖНИ МОМЕНТИ ОТ 80-ГОДИШНАТА ИСТОРИЯ НА НАШЕТО ЧИТАЛИЩЕ.

Вашето мнение е важно за нас!

Ако имате идеи, предложения или бихте искали да видите определени теми в следващите издания на бюлетина, не се колебайте да се свържете с нас.

Ние вярваме, че заедно можем да направим „Светилник“ още по-интересен и полезен за всички.

За записвания за събития, курсове или за участие в нашите инициативи, можете да се обърнете към нашия екип лично в читалището или чрез предоставените контакти.

Очакваме Ви!

Благодарим Ви за това, че сте наши читатели!

НЧ „ВАСИЛ ЛЕВСКИ 1945 Г.” ГР. ВАРНА	0700 4 000 3
chitalishtelevski.bg	Варна 9010, ул. „Лоза” 3